

Els reptes del rei Mohamed VI

Amb la destitució d'algunes de les patums del règim de Hassan II, Mohamed VI ha iniciat la seva particular 'perestroika'.

ANTONI CASTEL

Dubitatiu les primeres setmanes que van seguir l'entronització, el rei Mohamed VI ara actua amb energia per desfer-se de les patums que formen el *makhzen*, reputats per la seva fidelitat a Hassan II i coneguts també pels privilegis econòmics, la corrupció i els excessos. El símbol de l'ofensiva contra el *makhzen* (govern del Marroc), que semblava intocable, ha estat la destitució del ministre d'Interior, Driss Basri, el 9 de novembre. L'home més temut del Marroc pel control sobre els serveis de seguretat, que era el primer a saber quan es movia una fulla en qual-sevol racó del país, i íntim de Hassan II, va ser acomiadat bruscament després que

hagués estat desautoritzat arran dels incidents de l'octubre esdevinguts al Aaiun, la capital del Sàhara.

Mohamed va aprofitar l'absència del primer ministre, el socialista Abderraman Yussufi, per notificar a Basri una decisió que ja estava cantada. Yussufi, un home de trajectòria íntegra, que havia patit la repressió de la policia de Basri, participava a Europa en la cimera de la Internacional Socialista.

Un dels homes de Basri, el governador de la província del Aaiun, Mohamed Azmi, també va ser destituït perquè va respondre amb violència les protestes dels sahrauís. Amb la mesura, el rei confirmava que ell controlarà el conflicte d'aquesta antiga província espanyola ocupada pel Marroc arran dels acords de Madrid de 1975.

En substitució de Basri, el rei va designar Ahmed Midaui. En la secretaria d'Estat d'Interior va nomenar un polític jove, company de classe al col·legi reial, Fouad Ali el-Himra, que segons els analistes s'ha convertit en l'home de confiança de Mohamed VI.

Els canvis van arribar al mitjans de comunicació oficials. La *glasnost*, la política de transparència particada per Mikhaïl Gorbatxov, sembla una de les senyes d'identitat del nou regnat. Al capdavant de l'agència d'informació va col·locar un altre jove, Mohamed Yassine Mansuri, mentre que en la televisió va designar Faïssal Laaraichi.

No cal dir que els canvis van trasbalsar uns mitjans acostumats a retre homenatge a palau, lloar cada instant les decisions del rei i amagar el Marroc re-

El referèndum d'autodeterminació del Sàhara s'ha tornat a ajornar. Ara està previst per al 2002.

al, el de la pobresa extrema, les pastures i el subdesenvolupament.

La societat marroquina, per la seva banda, es mira els canvis amb prudència. Els més entusiastes, en bona part occidentalitzats, consideren que el rei va forjant a poc a poc un nou *makhzen* més modern, en què destaquen els tres consellers, Hassan Aurid, portaveu de palau, El Himma i Rochdi Chraïbi. Sembla que la sintonia entre el rei i els consellers és total pel que fa a la necessitat de modernitzar el Marroc, aturar la corrupció i posar fi als privilegis. Un signe que les coses no són com abans es va produir fa un parell de setmanes, quan va ser detingut a Europa per tràfic de drogues un ex-cunyat del rei, fill de l'ex-primer ministre Abdelatif Filali.

Amb la detenció de Filali, el nou *makhzen* donava un missatge a algunes

famílies, de gran poder econòmic, que mouen els fils del tràfic de droga. L'Observatori Permanent de les Drogues, amb seu a París, ja havia denunciat en reiterades ocasions la connivència del mateix palau en el tràfic d'haixís i cocaïna cap a Europa.

L'obertura, la particular *perestroika*, ha facilitat el retorn de personalitats polítiques que Hassan II titllava de traïdores. Encara que havia amnistiats desenes de presos polítics, que havia permès la creació d'organitzacions de drets humans i que havia deixat tornar Mohamed Basri, conegut pel "Figh" ("l'erudit"), l'anterior rei es negava a permetre que Abraham Serfaty trepitges terra marroquina. Serfaty havia estat expulsat del Marroc després de passar més de deu anys a la presó, per encapçalar un grupuscle marxista que posava en dubte la marroquinitat del Sàhara.

També va tornar la família de Ben Barka, un brillant polític desaparegut el 1965 a França en una acció en la qual van estar implicats els serveis secrets francesos i marroquins.

Els islamistes esperen esdeveniments. El rei, que és la màxima autoritat religiosa com a comendador dels creients (no en va era descendent del profeta Mahoma), podria aixecar en breu la residència vigilada a Abdesalam Yassin, líder d'Al Adl wa al Ihsane (Justícia i Caritat), el grup més radical. Yassin es troba en residència vigilada des del 1989.

En el conflicte del Sàhara, Mohamed VI sembla disposat a esperar, segons els analistes. De moment, el secretari general de les Nacions Unides, Kofi Annan, ha tornat a ajornar el referèndum d'autodeterminació, previst ara per al 2002.

Com en ocasions anteriors, la consulta es va ajornar perquè les dues parts (Front Polisario i el govern marroquí) no s'han posat d'acord sobre el cens.

Els dos anys permetran un respir al rei, perquè sap que el Sàhara és una qüestió nacional, en la qual ni els partits ni els militars pensen transigir.

El conflicte també afecta les relacions amb Algèria, que s'han tornat a refredar. El president Abdelaziz Bouteflika, que va sorprendre tothom anant a l'enterrament de Hassan II, té dificultats per aplicar una política reformista, a causa de l'oposició dels militars. Per a ells, el Sàhara també és una qüestió nacional perquè aflebeix el Marroc, un enemic, i confirma que Algèria encara manté els principis anticolonials, que són una base de l'estat algerià independent.

Primavera d'hivern quan ja no és sinònim de començament de curs

Caterina Canyelles i Marqués

Aquest poemari va guanyar el II Premi Literari de la Universitat de les Illes Balears per a Escriptors Joves en Llengua Catalana en la modalitat de poesia que fou concedit el 26 de març de 1999.

Universitat de les Illes Balears
"Xerrac Elèctric", 5

Ortografia entretinguda 1

R. Bassa, M. Cabot i altres

Aquest llibre pretén ésser una eina de treball complementari als llibres de llenguatge d'Educació Primària. Conté jocs, sopes de lletres, graelles... que ajudaran els alumnes a conèixer d'una forma lúdica i intuïtiva les convencions ortogràfiques del vocalisme i del consonantisme, de l'apòstrof, de l'accent, etc.

Editorial Moll

Camins de terra

Antònia Ordinas Marí

N'hi ha hagut prou amb una sola generació per esborrar la pràctica, i gairebé la memòria, de feines i oficis que fins fa poc conformaven la cultura econòmica i social d'aquesta terra.

Di7 Edició